

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Данас, браћо и сестре, велики празник Силазак Светог Духа на апостоле, празник који означава завршетак једне епохе и почетак друге епохе. Силазак Светог Духа или Света Тројица јесте празник којим се завршавају сви хришћански празници почев од Благовести, Божића, преко Преображења, страдања Господа Христа, Васкрсења Његовога и Вазнесења. Данашњи празник јесте, у ствари, испуњење свих тих празника и осмишљавање њихово. Да није Свети Дух сишао на апостоле, хришћанства данас не би било, поред свега што је Господ учинио на земљи. А Господ је зато и рекао Својим ученицима да ће послати другог утешитеља који ће их упутити на сваку истину.

Пред Своје Вазнесење, у четрдесети дан од Васкрсења, на Спасовдан, Господ је рекао Својим ученицима и заповедио им: „Седите у Јерусалиму, док се не обучете у силу с висине. “И они заиста беху заједно десет дана. У десети дан од Вазнесења или педесети дан од Васкрсења Христовога десило се и ово преславно чудо да је Дух Свети сишао на апостоле у виду огњених језика. То је та сила с висине у коју су се апостоли тада обукли и променили се, променили своју мисао, своје осећање, своју спремност на сваку жртву. До тада, то су били прости галилејски рибари, плашљиви људи. Кад су Господа ухапсили, сви су се разбежали од Њега, када је Петар се пред слушкињом три пута одрекао свога учитеља, кад су и после Васкрсења они били затворени у једној просторији, сами закључаних врата, плашећи се Јевреја, све то доказује да су до тада били обични људи са свим слабостима људским. А гле, кад се обуку у силу с висине, кад су примили Духа Светога, у шта су се претворили! У непобедиве хероје Христове, у Његове војсковође који су кренули тада у цео свет да проповедају васкрслога Господа. И још нешто, Дух Свети је њих просветио да су на дан Педесетнице почели да говоре разним језицима јер тада у Јерусалиму беше много народа са свих страна, седамнаест народа каже Јеванђеље а апостоли почели говорити тако да су их сви разумели на своме језику. То је тај први видљиви знак силаска Духа Светога на апостоле. То је знак да су они примили силу с висине, да је Дух Свети у виду огњених језика сишао као огањ с неба и запалио њихове душе, њихова срца и дао им храбрости и смелости да иду и да проповедају.

То што су апостоли примили, браћо и сестре, у дан Педесетнице када је Свети Дух сишао на њих, примамо и сви ми хришћани у моменту када се крштавамо и облачимо у Христа. Примамо силу Духа Светога и ми, да бисмо могли живети по заповестима Христовим које је Он оставио у Своме Јеванђељу, јер само тако живећи ми ћемо бити достојни и спремни Царства Небескога и Живота Вечнога ради кога је Господ и дошао на земљу, да људима дарује Живот Вечни. Ради тога циља је Господ и послао Духа Светога на апостоле, да људима омогући да добију Живот Вечни. Силазак Светог Духа на апостоле, браћо и сестре, јесте рођендан Цркве Христове. Од тада Дух Свети постаје душа Цркве Христове, Његових апостола и свих њихових следбеника. У први дан после силаску Светог Духа, када су апостоли смело изашли пред толики народ и почели да проповедају, људи су се чудили. Знали су многи да су то обични рибари галилејски. „Шта је ово, откуд ово људима?“ Неки рекоше: „Ма, они су се напили вина тако рано!“ Било је девет сати ујутру. И онда приступа, ко? Онај који се Господа одрекао три пута, апостол Петар, који се био повратио у апостолство, и он се обраћа са првом својом беседом где објашњава народу да то није пијанство, да је то сила Духа Светога, да је то испуњење пророштва Јоила, који је још пре неколико стотина година прорекао тај догађај. И људи су, чувши

Васкрсење Христово, поверовали и тога дана крштено је три хиљаде душа. То су ти први хришћани, то је то прво семе и први плодови силаска Светога Духа на апостоле и на Цркву Христову. И тако, од тада до данас, Свети Дух у Цркви Божјој пребива и просвећује свакога човека који долази на свет, који се крштава у име Свете Тројице, Оца и Сина и Светога Духа. Тај Свети Дух помаже свима мученицима, свима преподобнима, свима апостолима помагао да истрају на путу вере Христове, да положи главе своје и душе своје за ту веру јер сви су свети апостоли мученички пострадали а после њих хиљаде и хиљаде, милиони других мученика, будући уверени и надахнути Духом Светим да је Христос заиста васкрсао.

Нека би Дух Свети дао и нама, данашњим хришћанима, снаге и духа, снаге духовне и телесне, да и ми останемо на путу праве вере, да исповедамо до скончања свога живота, да будемо храбри. Не плашимо се никаквих гоњења јер су и апостоле гонили и прве хришћане гонили су али их нису могли ни уплашити, ни истребити јер је Сила Божја јача од сваке силе човекове па и од силе ђавоље. Ни ђаво не може хришћанину да ништа науди ако они сами не пристану на сарадњу са њим. Тако, браћо и сестре, да се трудимо и ми, да живимо по закону Божјему, да чувамо веру своју православну, веру коју смо примили од светих отаца, Светог оца Саве нашега, а када пођемо одавде, да се јавимо на суду Божијем непостиђени и да се покажемо достојни Његовога Царства и Живота Вечнога, да и ми тамо са свима светима слаavimo Свету Једносушну Тројицу, Оца и Сина и Светога Духа, кроза све векове и сву вечност. **Амин!**